

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.094/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe) dr. Gömöri Csilla kamarai jogi előadó
A felperes képviselője:	
Az alperes:	alperes (alperes címe) dr. Kiss D. Csaba ügyvéd
Az alperes képviselője:	(alperesi képviselő címe)
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszony
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 52.K.702.202/2025/10. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a felperes állományában a igazgatóság alosztályán teljesített szolgálatot rendőr zászlósként.

[2] A felperesi munkáltató 2011. augusztus 1-jétől az alperes által bemutatott C típusú német nyelvvizsga teljesítésének igazolását követően számlú parancsával havi 23.190 forint idegennyelv-tudási pótlék folyósítását rendelte el, amelyben az alperes 2023. augusztus 8-áig részesült, mindösszesen bruttó 2.675.317 forint kifizetésére került sor.

[3] A nyelvvizsga megszerzésével kapcsolatban az alperessel szemben büntetőeljárás indult, 2016. december 31-étől állásából való felfüggesztése miatt a távolléti díja 50%-át visszatartották; az alperes bűnösségét a bíróság számú ítéletében vesztegetés büntetnének elkövetése miatt megállapította, a döntés a törvényszék számú helybenhagyó ítéletével emelkedett jogerőre.

[4] A bűncselekmény elkövetésére tekintettel a felperes igazgatóság az alperes szolgálati jogviszonyát a 2023. augusztus 8-án számú parancssal felmentéssel megszüntette.

[5] A Magyar Közlöny Hivatalos Értesítőjének napján megjelent számában az kft. közzétette, hogy az ügyiratszámú nyelvvizsga bizonyítványok megsemmisítéséről rendelkező határozata alapján a sorszámu, az alperes nevére szóló nyelvvizsga bizonyítvány megsemmisítésre került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[6] A felperes 2025. május 30-án keresetet terjesztett elő, melyben a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatban okozott kár, jogalap nélkül felvett illetmény címén 2.675.317 forint és kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Keresetét arra alapította, hogy az alperes jogalap nélkül kifizetett illetmény (nyelvvizsga-pótlék) 60 napon belüli írásbeli felszólítással való visszakövetelésén túl az általános elévülési (3 év) időn belül visszakövetelhető, ha annak jogtalanságáról a hivatásos állomány tagja tudott, vagy tudnia kellett.

[7] A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 106. § (3) bekezdése és a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 164.§ (3) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy a büntetőbíróság ítéletéből a munkáltató tudomást szerzett arról, hogy az alperes a nyelvvizsga-bizonyítványt bűncselekmény elkövetésével szerezte, azonban a büntetőeljárásban a bizonyítványról nem rendelkeztek. Az alperes nyelvvizsgáját az kft. határozata semmisítette meg, amelyről a munkáltató a Magyar Közlöny napján megjelent Hivatalos Értesítőjének (szám3) megjelenésekor szerzett tudomást, így a munkáltató csak ezt

követően került abba a helyzetbe, hogy az alperes által elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben keletkezett jogalap nélkül felvett idegennyelv-tudási pótlékot visszakövetelje.

[8] Az alperes védiratában a kereset elévülés címén való elutasítását kérte, hivatkozott a régi Hszt. 12. § (1)-(2) bekezdéseire. Utalt arra is, hogy a nyomozati eljárás során a munkáltató már 2013. június 25-én felfüggesztette a szolgálati jogviszonyát, így a bűncselekménnyel okozott kárról már ekkor tudomást szerzett, ezért az igény érvényesítésének esedékessége már ekkor megkezdődött. Tévesnek tartotta, hogy a felperes csak 2025. március 20-ától volt abban a helyzetben, hogy az idegennyelv-tudási pótlék iránti igényét visszakövetelje.

Az elsőfokú bíróság döntése

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott, és kötelezte az alperest jogalap nélkül felvett illetmény visszatérítése jogcímén 2.675.317 forint, és 2017. augusztus 4-étől járó késedelmi kamatai, valamint 133.766 forint elsőfokú perköltség megfizetésére.

[10] Az elsőfokú bíróság az ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére, 78. § (1) és (2) bekezdésére, 134. § (4) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdésére, valamint a régi Hszt. 12. § (3) bekezdésére, 106. § (3) bekezdésére alapította. Rögzítette, hogy az idegennyelvi pótlék az érvényes nyelvvizsga bizonyítvány alapján alaposan került megfizetésre az alperes részére, a visszakövetelés alapja az a körülmény volt, hogy az alperes nyelvvizsga bizonyítványa érvénytelenítésre került, ezáltal vált jogalap nélkülivé a kifizetés.

[11] A törvényszék egyetértett a felperessel abban, hogy a nyelvvizsga bizonyítvány érvénytelenítéséről történő tudomásszerzéskor került a munkáltató abba a helyzetbe, hogy érvényesíthesse igényét, addig nem szerzett hivatalos tudomást a nyelvvizsga érvénytelen voltáról, és az alperesi nyelvvizsgát az érvénytelenítésig érvényesnek kellett tekintenie. Nem találta alaposnak a védiratban foglalt alperesi álláspontot az elévüléssel összefüggésben, mert a bűncselekménnyel okozott kár fogalmilag kizárt a bűncselekmény elkövetését megállapító és bűnösséget kimondó jogerős büntetőbírósi határozat hiányában. A szolgálati jogviszony felfüggesztésekor nem állapította meg bűncselekmény elkövetését a büntetőbírósi jogerős határozata, így ekkor nem következett be bűncselekménnyel okozott kár sem, ezért alaptalannak találta, hogy a szolgálati jogviszony felfüggesztésekor már megkezdődött volna az igény érvényesítésének az esedékessége. Hangsúlyozta, hogy az esedékesség akkor kezdődött meg, amikor a felperes abba a helyzetbe került, hogy az igényét érvényesíthesse, azaz amikor a nyelvvizsga-pótlékot megalapozó nyelvvizsga bizonyítvány megsemmisítésre került, így az esedékesség napján kezdődött meg. Ehhez képest a felperes a régi Hszt. 12. § (3) bekezdése alapján az elévülési és a Kp. 134. § (4) bekezdésében meghatározott keresetindítási határidőn belül fordult a bírósághoz, valamint azt is rögzítette, hogy korábban

menthető okból (az érvénytelenségről való tudomásszerzés hiánya miatt) nem volt ebben a helyzetben a munkáltató. A felperes keresetével egyezően határozta meg a visszafizetés összegét, mivel abban a felek között vita nem volt, így a felperes a bruttó illetménypótlék nettó részét követelhetette vissza az alperestől.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[12] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása, másodlagosan annak hatályon kívül helyezése és az eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítása iránt. Az alperes a másodfokú eljárásban felmerült perköltségének összegét a jogi képviselővel kötött megbízási szerződés alapján terjesztette elő, az ügyben tárgyalás tartását kérte.

[13] A fellebbezési érvelésében az alperes megismételte, hogy a felperes az alperes szolgálati jogviszonyának felfüggesztéséről való döntés időpontjában már tudomást szerzett a nyelvvizsga bizonyítvány nem megfelelőségéről, és ezzel az igénye érvényesítésének esedékessége már ekkor elkezdődött, így a kereset benyújtásának időpontjáig a követelés elévülését állította. Hozzátette, hogy nem szükséges a bűncselekménnyel okozott kár megállapítása ahhoz, hogy a jogalap nélkül tett kifizetés megtörténtéről a felperesnek tudomása legyen, az igényérvényesítés lehetősége megnyíljon. A fellebbezésben megjelölt jogszabálysértés körében hivatkozott a régi Hszt. 12. § (1)-(2) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:3. § (1)-(2) bekezdésére, 1:4.§ (1)-(2) bekezdésére és 1:5. § (1) bekezdésére.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az alperes 2011. augusztus 1-jétől 2023. augusztus 8-ig részesült idegennyelv-tudási pótlékban, ezért a jelen ügyben a régi Hszt. rendelkezései, valamint a Hszt. rendelkezései is alkalmazandóak, amelyre a kereseti kérelemben is hivatkozott. A fellebbezésében utalt ezen kívül a régi Hszt. kártérítési felelősséggel kapcsolatos szabályaira (150. §, 152. §, 228. §, 230. §), valamint arra, hogy az alperessel szemben indult büntetőeljárásban meghozott törvényszék számú, 2023. május 9-én jogerőre emelkedett másodfokú ítéletét 2023. július 18-án ismerte meg, amelynek egy példányát 2023. október 17-én küldték meg a részére, majd 2023. augusztus 8. napján kiadmányozott paranccsal került megszüntetésre az alperes szolgálati jogviszonya. Ehhez képest az kft. a büntetőeljárás befejezését követően az 1/2025. számon hozott határozatában rendelkezett az alperes sorszámu nyelvvizsga bizonyítványának megsemmisítéséről, amelyet a Magyar Közlöny mellékletét képező szám3ú Hivatalos Értesítőben napján tettek közzé. Mindezek alapján állította, hogy a nyelvvizsga bizonyítvány megsemmisítéséről a munkáltató csak ezt követően szerzett tudomást. A nyelvvizsga bizonyítvány azért került megsemmisítésre, mert annak kiállítását bűncselekmény befolyásolta, amellyel összefüggésben a vizsgaközpontnak eljárási döntési kötelezettsége keletkezett, így ekkor nyílt meg a Hszt. 164.§ (3) bekezdése szerint a munkáltatónak a jogalap nélkül kifizetett idegennyelv-tudási pótlék visszakövetelésének a joga. Nem vitatta, hogy az alperes által bemutatott középfokú nyelvvizsga bizonyítvány bűncselekmény elkövetésével

összefüggésben való megszerzéséről a büntetőbíróóság ítéletéből szerzett tudomást, azonban hangsúlyozta, hogy az ítéletek önmagában a nyelvvizsga bizonyítványról nem rendelkeztek. A megsemmisítéséről az kft. 2025. február 27-én közzétett határozatával rendelkezett, emiatt napján a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítő közzétételével került abba a helyzetbe, hogy a bűncselekménnyel összefüggésben keletkezett jogalap nélkül felvett idegennyelv-tudási pótlékot visszakövetelje. A felperes kártérítés címén kívánta érvényesíteni az igényét az alperessel szemben, a követelése ezért nem évült el.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[15] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között és annak indokai alapján vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a részben helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben kialakult gyakorlatának megfelelően megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a jogalap nélküli illetmény visszafizetésére. Döntésének helytálló indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az indokolás pontosításával és kiegészítésével pedig az alábbiakra mutat rá.

[17] Mindenekelőtt rögzítendő, hogy a Fővárosi Ítéltábla vizsgálódásának irányát egyfelől a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés, a fellebbezésben pontosan megjelölt – az alperes állítása szerint az elsőfokú bíróság által megsértett – jogszabályhelyek határozták meg. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8. – BHGY K-KJ-2020-404, Kfv.VII.37.651/2020/6. – BHGY K-KJ-2020-385) hangsúlyozta, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit. Az alperes fellebbezése körében bár jogszabálysértésként hivatkozott a Ptk. egyes alapelvi rendelkezéseire, azonban erre vonatkozó indokait nem fejtette ki, emiatt az ítéltábla e jogszabálysértések körében vizsgálódhatott.

[18] A jelen perben a 2025. május 30-án keresettel érvényesített jogalap nélküli illetmény visszakövetelésére vonatkozóan az ekkor hatályos Hszt. rendelkezései alapján az alábbi jogszabályi rendelkezéseknek van relevanciája.

[19] A Hszt. 343. § (1) bekezdése szerint ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2015. július 1-jén lép hatályba. A 345. § -a alapján e törvény hatálybalépése nem szakítja meg az 1996. évi XLIII. törvény szerinti szolgálati viszonyból eredő igények elévülését.

[20] Az elévülés szempontjából az igény esedékessé válásának vizsgálatát kellett elvégezni és mindenekelőtt az esedékessé válás kezdő időpontját megállapítani, figyelemmel arra, hogy az igényérvényesítéskor hatályos Hszt. az elévülésről hogyan rendelkezik. Az idegennyelvtudási pótlék (illetmény) megállapításának alapja az alperes által bemutatott államilag elismert, érvényes nyelvvizsga-bizonyítvány volt, amelyre tekintettel a pótlékot 2011. augusztus 1-jétől 2023. augusztus 8. napjáig havonta folyósították a részére. A kifizetett illetmény jogalap nélkülivé válása akkor következett be, amikor az érvényes nyelvvizsgát (bizonyítványt) az kft. határozata megsemmisítette, azaz az idegennyelvtudási pótlék folyósításának jogalapja ekkor szűnt meg függetlenül attól, hogy a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenítése annak megállapítására visszamenőlegesen tette jogalap nélkülivé az illetménypótlékot. Következésképpen a visszakövetelés az érvényes nyelvvizsga bizonyítvány érvénytelenítésével, és nem a nyelvvizsga megszerzésével érintett büncselekmény miatti eljárás, vagy a felperes bűnösségét megállapító jogerős büntetőbíróági ítélet meghozatalakor vált esedékessé. A fentiek alapján a perbeli jogvitában az elévülésre az igényérvényesítés időpontjában hatályos Hszt. 11.§-a és nem a régi Hszt. 12.§-a tekinthető irányadónak. Emellett azonban az igényérvényesítés kapcsán a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kellett, mint pergátló akadályt a keresetindítási határidő betartását is; ráadásul ennek vizsgálata megelőzi az elévülés kérdését.

[21] A Kp. 134. § (3) bekezdése szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, a keresetlevelet a perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzés időpontjától számított kilencven napon belül kell a bíróságnál benyújtani.

[22] Amint azt a Kúria már több határozatában (Kf.VII.40.208/2020/5., Kpkf.VII.40.182/2020/3., Kpkf.VII.45.209/2021/2., Kf.VII.45.085/2021/5., Kf.VII.40.518/202/3., Kf.III.39.482/2021/5., Kpkf.VII.39.325/2021/3., Kpkf.III.45.132/2022/4., Kfv.III.45.002/2025/5.) is kifejtette, a Kp. 134. § (3) bekezdése a nem közigazgatási szerv ellen indított perre vonatkozó kógens rendelkezés, az alapján az eljárás bíróságoknak hivatalból is vizsgálniuk kellett, hogy a felperes a hivatásos állomány volt tagjának marasztalására irányuló keresetlevelét e kilencven napos határidőt megtartva terjesztette-e elő a közigazgatási bíróság előtt. Az eljárás lefolytathatóságához azt kellett tisztázni, hogy jelen perbeli tényállás mellett mi tekinthető a perben érvényesített igényt megalapozó ténynek, és e tény vonatkozásában mikor történt meg a felperes tudomásszerzése. A Kp. 134. § (3) bekezdésében említett tudomásszerzés időpontja nem azonosítható az igény érvényesítésének esedékessé válásával, mely utóbbi fogalom az elévülés kezdő időpontját határozza meg.

[23] Az elsőfokú bíróságnak a tudomásszerzés napját meghatározó megállapításai a régi Hszt., a Hszt., az nem a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a

továbbiakban: Nftv.) és az idegennyelv-tudást igazoló, államilag elismert nyelvvizsgáztatás és a külföldön kiállított, idegennyelvtudást igazoló nyelvvizsga bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V.16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) szabályait is figyelembe véve helyesek.

[24] A felperes – elsődlegesen az régi Hszt. 150-152. §-aira és a Hszt. 12. §-aira hivatkozással, kártérítés címén, másodlagosan az régi Hszt. 106. § (3) bekezdése és a Hszt. 164. § (3) bekezdésére hivatkozással jogalap nélkül kifizetett illetmény címén – olyan juttatásokat kívánt keresetében visszakövetelni az alperestől, amelyeket a hivatásos szolgálati jogviszony fennállása alatt azért nyújtott, mert az alperes az államilag elismert nyelvvizsga eredményét igazoló bizonyítvánnyal, vagy azzal egyenértékű okirattal igazolta az idegennyelv-tudást [rég Hszt. 104. § (2) bekezdése, Hszt. 160. § (2) bekezdése]. A perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről történő tudomásszerzésnek ezért a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenségéről történő tudomásszerzés tekinthető. A büntetőbíróóság azonban csak az alperes cselekményét értékelte alanyi oldalról, és csak arról döntött, hogy az alperes követett-e el bűncselekményt, majd miután a vesztegetés büntetett megállapította, az alperessel szemben jogerős intézkedést alkalmazott. A büntetőbíróóság azonban a vesztegetés útján megszerzett nyelvvizsgával – mint a bűncselekmény eredményével – kapcsolatosan nem foglalt állást, arra vonatkozó rendelkezést nem tartalmazott, és nem is tartalmazhatott, tekintettel arra, hogy a nyelvvizsga-bizonyítványok megsemmisítésére vonatkozóan közigazgatási eljárásban kell sort keríteni. Az Nftv.-nek a büntető ítélet jogerőre emelkedésekor hatályos 107/A. § (2)-(7) bekezdései értelmében, ha a nyelvvizsga-bizonyítvány kiállítását bűncselekmény befolyásolta, és a bűncselekmény elkövetését a bíróság jogerős ügydöntő határozata megállapította (...), a kiállító vizsgaközpont a nyelvvizsga-bizonyítványt időbeli korlátozás nélkül megsemmisíti, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint. Ha a kiállító vizsgaközpont jogutód nélkül megszűnt, a nyelvvizsga-bizonyítványt az oktatási hivatal semmisíti meg. A megsemmisítésre egyebekben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A vizsgabizonyítvány tárgyában hozott végleges határozatot – indoklás nélkül – a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben és az oktatási hivatal honlapján közzé kell tenni. A jogerős, illetve további jogorvoslattal nem támadható határozatot hozó bíróság vagy ügyészség a határozatról haladéktalanul értesíti a nyelvvizsga-bizonyítvány kibocsátóját, valamint az oktatási hivatalt. A vizsgaközpont által hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye. A Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése ezen felül előírta azt is, hogy az Nftv. 107/A. § (1) és (2) bekezdése szerint visszavont, illetve megsemmisített vizsgabizonyítvány érvénytelenítését az 5. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban fel kell tüntetni. A fenti szabályokból megállapíthatóan, - ahogyan arra a Kúria Kfv.III.45.113/2025/5. számú végzésében rámutatott - a nyelvvizsga-bizonyítvány nem válik érvénytelenné önmagában amiatt, hogy bűncselekmény útján szerezték meg, és ezt a büntetőbíróóság jogerős döntésében megállapítja. Annak érvénytelenítése körében az arra jogosultaknak kell döntenie, az arra meghatározott – az Ákr.-ben szabályozott – rendben. Erre figyelemmel a felperes, mint munkáltató szerv az alperes bűnösségét megállapító büntető ítélet tényállásának ismeretében nem rendelkezett jogosultsággal arra, hogy a nyelvvizsga-bizonyítvány érvényességét érintő megállapítást tegyen, és az érvénytelenségéből eredő jogkövetkezményeket alkalmazza [33].

[25] Mindezek alapján a felperes keresetlevelét a Kp. 134. § (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő és igényét a Hszt. 11.§, 164.§ (3) bekezdése alapján elévülési időben érvényesítette az alperessel szemben, mivel a jelen perben érvényesített illetménykövetelést megalapozó ténynek az alperes nyelvvizsga-bizonyítványának érvénytelenítése, az arról történő tudomásszerzésnek pedig az érvénytelenítésről szóló döntésnek a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben és az oktatási hivatal honlapján történő közzétételét kell tekinteni. Figyelemmel arra, hogy az alperes nyelvvizsgájának érvénytelenítését kimondó végleges közigazgatási határozat közzétételének napja időpont volt, és a felperes a keresetlevelét 2025. május 30-án terjesztette elő, ezért – a Kp. 134. § (3) bekezdésének megfelelő határidő nem telt el és az igény elévülési időn belüli érvényesítése is megtörtént. A Hszt. 11.§ (1), (3) bekezdése, 164.§ (3) bekezdése értelmében az elévülési idő a 2025. február 27-én hozott és napján közzétett nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenítéséről rendelkező határozattal indult, ugyanis a jogalap nélkül felvett illetmény visszakövetelése ekkor vált esedékessé. Az alperes részéről a bűncselekmény elkövetésének a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése szempontjából volt jelentősége, ugyanakkor a jogalap nélkül kifizetett illetmény visszakövetelése a nyelvvizsga-bizonyítvány érvénytelenítéséhez (megsemmisítés) kötődött.

[26] Az alperes fellebbezése a fentiek okán sikerrel nem tudta támadni az elsőfokú ítéleti álláspontot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – a fenti indoklása szerint - a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A fellebbezése alapján az alperes pervesztes lett, ezért a másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét megfelelőnek ítélte.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (214.025 forint) illetéket az alperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam viseli.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 16.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Tóth László s.k.
bíró